

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Likums iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTODIEN,
1985. gads 13. septembrī

Nr. 33 (458)
Cena 1 kārt

Vienotā politdiena

Otrdiem vienotajā politdienā ar uzņēmuma vadību, galvenajiem specialistiem, cehu un daju vadītājiem tiks LKP Valmieras rajona komitejas pirmā sekretāre Ruta Matīsa. Uzsvērot nepieciešamību pilnīgak izmanton cilvēku garigo potenciālu pārbūves uz-

devumu realizēšanā, viņa iztiržāja arī Valmieras rajona aktualitātes, runāja par pilsetas un rajona, kā arī atsevišķu uzņēmumu attīstības perspektīvām.

Rit trešais pārkāršanās gads. Un ir pāriņis brīdis, kad katram mums pašam jauzdot jautājums, kā dzīvot un strādāt tālāk. Runāšanas joprojām ir daudz, bet tās netiek nosēgtas ar darbiem. Vieni procesi, kuriem rezultātā jaistētu kā labak, bagatākai dzīvošanai, noteik iepriekš neparedzēti grūti, sarežģīti, pretrunigi. Tā pamāta — neatbilstoša materiāli tehniskā bāze un vīrke cītu «taustāmu» jemesi, kā

ari nesagatavotie cilveku prāti, izpratne šim pārkāršanās (pārejas) laika etapā.

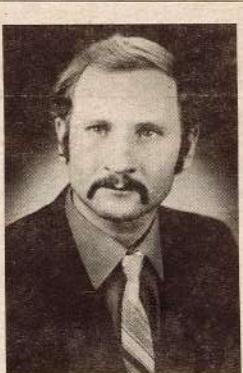
Ruta Matīsa izskaidroja radikālas ekonomikas reformas iestenēšanas principus, ipašu uzmanību pieversa partikas programmas izpildei, runāja par skolas sistēmas reorganizēšanas nepieciešamību rajonā, migrācijas un demokratizācijas procesiem. Un akcentēja domu, ka mums nav tiesību reizē ar pagātnes kritiku noliegat arī visu to labo, ko esam sasniegusi.

Sekretāre sniedza izsmējošas atbildes arī uz jautājumiem.

VIZMA LEJSTRAUTA

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

BŪT AKTĪVĀKIEM VISUR

Autoritāti 1. cehā lemantojis atlēdznieku brigadieris JURIS BUDANOVS (attēls). Kā pārskata un vēlēšanu sapulcei atzīmēja partijas ceha organizācijas sekretārs KĀRLIS DARZNIEKS, Juris būtībā ir galvenā figūra, kas rūpejās par ceha daudzveidīgas tehnoloģiskās leķertas uzturēšanu darbā kārtībā, neraugoties uz to, ka reizēm piekrīt citu darba darītāji. Sekmīgi viņš vada arī tautas kontroles grupu.

Ceha komunisti no jauna ievēlējuši Juri Budanovu par biroja locekļu un sekretāru vietnieku, uzticējuši viņam tautas kontroles grupas vadību.

strādāt vēl labāk. Tika runājis arī par to, ka ceham nepieciešamas pie-mērotākas sadzīves telpas, ka nav pat savas zāles, kur rikot kolektīva sapulces (arī partijas sapulce noteiktā nefēlājā ceha priekšnieka kabinē).

Cehā ir 15 partijas biedri un viens biedra kandidāts. Gandrīz visi strādā rāzošānā (arī tie divi pensionāri, kas sastāv uzskaite, agrak bijuši šī ceha strādnieki). Un gandrīz par katru no viņiem sapulce vareja dzīrdēt atzinīgus vārdus par viņu veikumu rāzošānā. Vienmēr apzinīgi savus pienākumus pilda komunisti — grieķe krāna vadītājs Aivars Bērziņš, šītās sastādītājs Arvids Bērziņš, maijas meistars Reinis Skujīšs, stikla kausētājs Viesturs Bukums, atlēdznieku brigadieris Juris Budanovs, stikla for-

mēšanā mašīnu iestādītājs Vasilis Budanovs, kas turpina strādāt, būdams pensijs, Sergejs Kupcovs, kurš apguvis otru profesiju un var strādāt gan par kausētāju, gan par mašinistu. Sogad sacīs strādāt Indulis Adlers, kurš Isa laika apguvis kausētāja profesiju. Par lodišu kvalifikāti rūpējas veterāne Anna Lebedeva un komjaunatnes organizācijas sekretāre Aelita Villemsonē. Teicāms savas profesijas pazīnejs ir ceha enerģētikis Viktors Fjodorovs, kurš ceļā vada arodībriebas darbu. Ilgus gadus partijas organizāciju sekmei vada maijas meistars Kārlis Darznieks.

Partijas statūtos noteikts, ka komunistam jābūt ne tikai teicamam darbā darītājam, bet arī aktivam sabiedriskā darba veicējam, cilvēkam ar aktīvu dzīves pozīciju. Tas ir sevišķi svargīgi patreizējā periodā, kad rit visas mūsu dzīves pāršķēršanas process, kad partijai jāatlāt un jānostiprina savas autoritātes tautā. Šajā jomā, diemžel, cehu komunistu veikums nav tik spōz kā rāzošānā. Sapulces atlāti un paškritiski runāja par to, ka ne visi partijas biedri aktīvi iesaistās sabiedriskajos pasākumos, neapmierinoši ir sabiedrisko kārtības sargdarbā un komunistu līdzdalībā tajā. Kā norādīja sekretārs, cilvēki vel rīkojas pa vecām, neparāda iniciatīvu, neizvirza lietišķus priekšlikumus par visasākajām un aktuālākajām mūsu dzīves problemām, kā tā tagad darātāzām neformālo biedrību un apvienību biedri. Pieradusi pie stāgnacijas perioda darba stilā, mēs arī tagad vēl nespējam pārkāpt sevi, stāvam uz vietas sevis pilnveidošā, joprojām gaidām rīkojumus un norādes no augšas. Komunistu aktivitātēs trūkums bija jūtams arī šajā sapulcē, jo debatēs runājošās bieži skaitis nebija liels. Par to, ka vēl neesam tā pa īstam pierāduši pie demokrātijas, pierādījācī arī biroja jaunā satāvā un delegātu vēlēšanas partijas rūpnicas organizācijas konference. Tiesa, organizācija nav liepa, un cilvēki labi viena otrū pažīst jau ilgus gadus. Un tomēr varetu vēlēties liešķu aktivitātēs kandidātu izvirzīšanā un apspriešanā.

Komunisti vienbalsīgi novērtēja biroja līdzīnējo darbu par apmēriņos, ievēlēja jauno sastāvu. Par sekretāru atlēdzēto ievēlētu Kārlis Darznieks.

Sapulces darbā piedalījās partijas rūpnicas komitejas sekretārs Zigmunds Abele.

HERMANIS HERCBERGS

Kur iemesls rāzošanas neritmiskumam?

LUDMILA KONSTANTINOVA,
6. ceha tehnoloģe:

Lai mūsu cehs ritmiski un savlaicīgi varētu nodot produkciju, mums nepieciešama normāla nepabeigtā rāzošana. Mēs pilnībā esam atkarīgi no 4. ceha. Ja mūs regulāri apgādās ar nepieciešamo, — mūsu dēļ aizķeršanās nebūs. Pilnības produkcijas apstrādei ir nepieciešamas četras dienas. Kad mūs burtiski apkraupi ar kādu vienu sortimentu, pilnīgi saprotams, ka nevaram pagūt visu izdarīt, un materiāli kārtīgi nofiktāvi, tur ilgi stāv, novēco. Un arī ritmiskums tiek traucēts. Un arī, ja mums pietrūkst materiāla, ir nepabeigtas rāzošanas deficiti, — tāpat kālo ritmiskums.

RUTA ZEIBOTE, 4. ceha tehnoloģe:

Austuvē strādā 11 tipu stellos, kopskaitā — 969. Ražojam 80 dažādu sortimentu audumus, kas ritmiski pa mēnešiem jāpiegādā pārētajiem.

Lai šo uzdevumu varētu izpildīt, nepieciešami sekojoši priekšnoteiktumi:

○ iekārtām jābūt pietiekamā daudzumā, to diktāvēs nedrīkst pārsniegt plānoto normatīvu,

○ iekārtu rāžības nedrīkst būt zemākas par plānotajām,

○ jābūt pietiekamam strādājošam skaitam,

○ ritmiski jāsājem pamatnes un audu diegī vajadzīgo sortimentu un kvalitāti,

○ nepieciešami iestrādātie darbi būtējām rodas pārītējām, — diegu uzkrājumā vai to nepieciešamība nofiktāvās. Tad nu iepriekšējās nodājās pārējām rāzošanām savu iemeslu dēļ nāk klāt arī austuvei vajadzīgie. Tomēr, neraugoties uz iepriekš teikto, ikdienas darbā mēs jutām nenorūstošā strādājošo optimismu un atsaucību, audējus, meistarā palīgi un cīti strādnieki vienmēr ir atsaucīgi papildus darbam, neraugoties uz fēkosu jumtu, nepieciešamību apgaismojumu, nemorālu karstumu šovasar, mainīgu un reizēm nepieciešamību saspiesību gaisa daudzumam un citiem traucējumiem normālam darbam. Lielis palīdzības vienījum par to!

Atkarībā no augšminētajiem iemesliem rodas svārītības sortimentu izpildē, tā rezultātā — diegu uzkrājumā vai to nepieciešamība nofiktāvās. Tad nu iepriekšējās nodājās pārējām rāzošanām savu iemeslu dēļ nāk klāt arī austuvei vajadzīgie. Tomēr, neraugoties uz iepriekš teikto, ikdienas darbā mēs jutām nenorūstošā strādājošo optimismu un atsaucību, audējus, meistarā palīgi un cīti strādnieki vienmēr ir atsaucīgi papildus darbam, neraugoties uz fēkosu jumtu, nepieciešamību apgaismojumu, nemorālu karstumu šovasar, mainīgu un reizēm nepieciešamību saspiesību gaisa daudzumam un citiem traucējumiem normālam darbam. Lielis palīdzības vienījum par to!

Vēl dažus vāruds par darbu brāketāvā, kur noteiktausaudums auduma apstrādei un kvalitātes noverēšana. Sei ir tikai roku darbs, kad auduma kontrolei mainīs laiku jānorverē audums vairāk kā kilometru garumā. Ja neritmiski tiek sapņēti audums no austuves dažādu iemeslu rezultātā, tad seit ir visgrūtāk, jo cilveka spējas tomēr ir ierobežotas. Atsevišķos periodos rodas sastregumi, kuri atrais tempa jālikvidē. Kada tādā gadījumā var būt kvalitāte?

Tādi pat sastregumi ir pie auduma nodrošinās uz nolikvātu, kur atkal daudz "objektīvu" cēloņu, kurus nespējam novērst.

Visi šie iemesli nav nekas jauns. Tā strādājām daudzus gadus. Asāk izjūtam mēs visi neritmiskumā tāpēc, ka visas nodājās ieplānotā produkcija ar katru gadu vairāk un vairāk, un esam sen pārsnieguši normāla darba iespējām robežu. Cehos strādājoties uzskata par galveno mērķi sarāzoti vajadzīgo produkcijas daudzumu. Bet kvalitātei neatliek laikā, jespēju. Ir arī citas domas: nedot daudz par jebkuru cenu. Varbūt tā arī būtu pareizi? Jo daudzuma vārdu visi esam saņemti, gan strādājot, gan ižņemtiešķiskie darbinieki, brīžiem kļūstam nepieciešīgi vienīs pret otru, apvainojamīgās. Un tas ir dabisks, jo esam tādi cilvēki ar savam izjūtam, kas rodas, stāvējot apstākļos strādājot. Bet cik ilgi tā spēsim strādāt? Vai tas ir normali? Domāju, ka abildi uz siem jautajumiem vajadzētu dot rūpnicas administrācijai. Un vēl gribu piebilst, ka vārētu minēt vēl vīknīku iemeslu, kuri sekmē neritmiskumu mītus rāzošanā, tātācīvērīgā skāru tikai pašas pamata nevēlēšanas.

Pasreizējos apstākļos, kad republikā pavīdīt doma par mūsu rūpnicas nepieciešamību, par lielāku pāstāvību, mums pašiem visupirms kollektīva jāapzinās sava perspektīva.

